

K pomanjkanju mleka. Da se vedno občutnejšemu pomanjkanju mleka na vsak način pride v okom, se je čutilo c. kr. namestništvo primorano, da brez izjeme prepove v spremembi § 2 t. u. ukaz z dne 9. marca 1915, dež. zak. in ukaza št. 24, izdelovanje, porabo in prodajo spenjenih smetane ter kavnine smetane in nadalje tudi porabo mleka in jajc za izdelovanje sladke

leda. S prepovedjo izdelovanja spenjane in kavine smetane se pa naj bi tudi zagotovila oddaja naravno mastnega mleka.

Umrli je v Ptuj splošno znani in priljubljeni dimnikarski mojster g. Franc Wrešnik. Naj počiva v miru!

Požar. V Vrhovcih pri Sv. Jurju ob Pesnici je zgorela hiša posestnika Polcerja. Gospodarsko poslopje je ostalo, ker stoji precej daleč od hiše.

Tatovi se klatijo po sevniškem in kozjanskem okraju. Pred kratkim so v Zabukovju napravili v eni noči čez 5000 kron škodo.

Železniška nesreča na Angleškem. Iz Londona poročajo: Pri postaji Ragley se je ponesrečil poštni vlak. 50 oseb je bilo ubitih.

V ženski obleki. Na kolodvor v Lincu je neki črnovojnik, stoječ na straži, zagledal sumljivo žensko, ki se je hotela odpeljati na Dunaj. Žensko so ustavili in jo preiskali in izkazalo se je, da je ta ženska ruski oficir, ki je pobegnil iz vjetniškega tabora v Wegscheidu.

Velika nesreča je umrljivost otrok poleti, kadar se sveže mleko hitro pokvari in kadar vboji mali dojenčki ne morejo imeti zanesljive hrane. Vsaka previdna mati bode tedaj začasno napravila poskus, dati svojemu malemu ljubčku staroznano Nestlejevo moko za otroke, ki jo mali izborni prebavijo in ki je tudi prav poceni. Poskusna doza zastoj po: Nestle-družbi za moko za otroke, Dunaj 1, Biberstraße 49a.

V Dravo skočil je v Mariboru dragonec Jožef Essl. Nekemu flosarju in dvema vojakoma se je posrečilo, da so ga še pravočasno iz vode rešili. Essl pravi, da nima veselja do vojaščine in da si je hotel valed tega življenje vzeti.

Huda nesreča. 50letna veleposestnica Helena Kožuh iz Dramelj peljala se je s parom volmi domu v konjiško okolico. Pri Žičah prišel je voz v potok. Vola sta se zamogla rešiti. Posestnico pa je voda odnesla in je revica vtonila. Mrliča so našli pri Oberski žagi v Žičah.

Iz zapora izpuščena sta bila štabni feldvebel Banacik in perica Veronika Lipič. Obdolžena sta bila tatvine pri erarju, ali njuna nedolžnost se je izkazala.

Požar. Posestniku Francu Oberguggenbergerju v Oberzaulu na Koroškem zgorela je hiša. Škoda znaša najmanj 10.000 kron, medtem ko je nesrečnej le za 1600 kron zavarovan. Poleg tega mu je tudi v denarju za 1200 kron zgorelo.

Lepo darilo. Gospod komercialni svetnik Franc Woschnagg v Šoštanju daroval je ob priliki cesarjevega rojstnega dneva za okrepčevalnico vojakov na celjskem kolodvoru 1000 K.

Vjeta Rusa. Stražmojster v Hočah gospod Franc Plenk vjel je dva Rusa, ki sta iz Feldbacha v civilni obleki ušla.

Iz bojnega polja nam pišejo vrli vojak: „Slavno uredništvo Štajerca! Vaš list z veseljem sprejem. Lepa vam hvala za hitro postrežbo, ker vsi Slovenci radi čitajo Vaše novice. Podpisani pozdravljamo vse čitatelje Vašega vrlega lista: korporal Martin Schinko iz ormoškega okraja, Vorm. Pavel Straunig iz Libelci (Leifling) na Koroškem.“ — Na karti je izborna naslikana 305 cm bomba. Poleg tega čitamo na nji sledečo pesen:

Možnarji naprej gredo
Rusi milo jočejo.
Kjer tega velikana se vsak boji,
Pred njim sovražnik veliko trpi.

Ali kadar poka je veselje,
Še bolj pa naše je trpljenje,
Naj bo noč al' dan,
Nam ni nikol' izbran.

Prišli smo do vasi,
Ker se sovražnik močno drži,
Al' to mu ne pomaga nič!
Naš možnar poje kakor ptič.

Tako je možnarju vroče,
Da milo piha in pa stoče,
Ki mnogo bomb je dal,
Sovražnika naprej pognal.

Ali kaj pa Slovenci mi
To nam veselje naredi,
Kadar bomba v zrak leti,
Sovražnika močno žalosti.

Zato pa hvala Bogu,
Slovenskemu topničarju,
In na svidenje vsm,
Tudi Vam vsm iz srca želim.

Tudi mi pozdravljamo prisrčno vrle koroške in štajerske vojakke, ki se nas in na bojnem polju spominjajo. Na veselo in zmagovito svidenje!

Železniška nesreča v Zagrebu. Ko je prišel pretekli četrtak vlak iz Gyekonyca v Zagreb, skočil je na državnem kolodvoru zadnji voz iz tira. Vsled tega se je predzadnji voz odtrgal in prevrnil proti tovarni svinčnikov „Perskala“. Dva potnika sta hotela skočiti iz voza, ali voz se je ravno na ono stran prevrnil; stlačil je oba popolnoma in sta bila na mestu mrtva. Deset oseb pa je bilo več ali manj poškodovanih. Neki zdravnik si je pri rešilnem delu zlomil desno roko.

Samomor. Iz Sv. Lawrence pri Mariboru se poroča: Anton Peitler, ki je poskusil roparski umor, ni bil od ravnatelja Seitzja ustreljen, marveč si je sam z revolverjem življenje vzeli. — Na neslane opazke gotovih slovenskih listov ob priliki tega dogodka ne bomo odgovarjali, kajti vsakdo pometaj pred svojim pragom!

V gostilni vstreljen. Iz Wildona se poroča: Vsled lahkomišelnega ravnanja z revolverjem bil je v neki gostilni strelce Schwiniger iz Lebringa ustreljen. Krogla ga je zadela v srce in je bil takoj mrtev.

Pazite na deco! 6letni sinček mlinarja Pernata v Goricah prišel je z roko v mlinski valček. Bil je težko ranjen.

Cerkvena tatica. Brezposelna natakarka Franciska Simončič iz Sv. Andreja pri Ptuj ukradla je v cerkvi v Pobrežu pri Mariboru olatarski prt in ga prodala neki krčmarici za 3 K. Orožniki so jo oddali okrožni sodnji.

Požar. Pri posestniku Jarju Zamnik v Št. Janžu pri Vuzenicah nastal je ogenj, ki je vpepelil gospodarsko poslopje, stanovalno hišo, svinjake, kamro za žito in kočjo za drva. Tudi vsa zaloga krme, življenska sredstva in nekaj kmetijskih strojev je zgorelo. Zamnik ima škodo za 15.000 kron, medtem ko je le za 4000 kron zavarovan.

V Mariboru nahajal se je 13. t. m. nadvojvoda Franc Salvator, ki je tamošnje vojaške bolnišnice nadzoroval.

Župnijo Sv. Štefan pri smarju je dobil doseđanji kaplan v Sv. Tomažu pri Ormožu gosp. Franc Močnik.

Grozde se prodaja v Gorici po 1:50 kron za eno kilo

Streljanje proti toči prepovedano. Vojni nadzorovalni urad je prepovedal streljanje proti nevihtam, da se lahko smodnik prihrani v vojaške namene.

Ženo in sebe ustrelil. V Mariboru se je v stanovanju pleskarja Adolfa Poliska, ki je zdaj črnovojnik, odigrala žaloigra. Z dvojnocevno puško je Poliska najprvo svojo ženo, potem pa sebe ustrelil. Oba sta bila takoj mrtva. V nekem zapuščenem pismu na svojo mater pravi Poliska, da je storil ta čin na prošnjo svoje soproge zaradi neke neozdravljive bolezni.

Vabilo.

V nedeljo dne 22. avgusta 1915 se vrši v Brežicah ob priliki 85. rojstnega dne Njegovega Veličanstva velika

vojno-oskrbovalna slavnost

katero čisti donesek se bo obrnil v prid ranjenec v Brežicah se nahajajoče c. in kr. rezervne bolnišnice Karanebes, zaostalim v vojski padlih iz brežiškega političnega okraja in vojno-oskrbovalnemu uradu.

Godba se bode priskrbela od c. in kr. vojaškega godbenega zbora.

Za razveseljevanje vsake vrste, kakor živi kino, srečolov, kabinet za pouzdanosti, vojska s korijandoli, kegljišče, dunajski godci, ples, tekanje v vrečah, egiptovska vedeževalka, zabava-

lišče za mladino itd. itd., kakor tudi za je in pijačo je priskrbljeno.

Pri vstopu noči veliki umetni ogenj.

Po grozoviti borbi se je izkazala naša mada kot nepremagljiva. Naša dolžnost je kazati našim hrabrim vojakom hvaležnost, zaceliti zadobljene rane. Hočemo torej obhaj ljudsko slavnost v čast mrtvih, v tolažbo usode prizadetih. Nikdo naj ne izostane od patriotične ljudomile slavnosti.

Udeležite se torej v velikem številu! V naj prispela po svoji moči za popolni uspeh veselice!

Začetek: ob 3 uri popoldne. Vstopnina: po mezne vstopnice 60 v., za vsakega nadaljnje rodbinskega uda 20 v.

Kraj slavnosti pri lepem vremenu: Hrastinj pri slabem vremenu: Brežiški grad.

Odbor: Dr. V. Neuwirth, uradovodja c. in okr. glavarstva v Brežicah, Dr. J. Kemény, veljnik c. in kr. bolnišnice Karanebes v Brežicah, Dr. F. Horvat, Dr. K. Leuschner, Dechmešček, H. Schniederschitsch, Ing. R. Serner, Jos. Sitter.

Gospodarske.

Naredbe za krmljenje telet. Dasiravno neobhodno potrebno, dajati teletom prve tedne neposneto mleko, se more vendar v času neposneto mleko polagoma nadomestiti posnetim mlekom s primernimi dodatki. Sreča za zvišanje redilne vrednosti posnetega mleka so sladne kali. Sladne kali pa morajo biti brez hibne kakovosti, se polijejo s posnetim mlekom, oziroma z vodo in sicer nekaj časa po pokrmljenjem. Na 10 litrov posnetega mleka ki naj nadomesti jednako veliko množino posnetega mleka, se računji pol kilograma ali isto količino vode tri četrt kilograma sladnih kali in se pokrmijo v mlačnem stanju. Če imamo namesto posnetega mleka sirotko na razpolago, tedaj se da za glavo na dan 30 do 40 gram krede zraven, da se tako prepreči tvoritev kis v vampih. Tudi se priporoča, da se pridajo s takim kalem nekoliko fosforkislega apna in s. Te sladne kali se dajo teletom, čim postane starejša, tem bolj suhe, vendar se jih ne sme nikoli pokrmiti popolnoma suhih. Množina, se naj podaja za en rep in en dan, naj presega dveh kilogramov. (Frick's Rundschau dne 20. julija.)

Samovnetje zalog krme. Vsako leto gredo like vrednosti zalog krme v izgubo s tem, da se krma sama. Največ se pri negotovem vremenu čestito spravljajo zaloge krme, ki še niso sposobne za shranjevanje in se razgrejejo tako, da se vnamejo same. Lani smo navezani sami na naše izdelke za človeško in vinski prehrano. Tem bolj je treba zabraniti izgube krme s pokvaro ali s samovžganjem. Najbolje nam more tem pomagati dobro, stanovito vreme ob času žetve. Pa tudi pri lepem vremenu se bo košnja krme zavlekla dalje kakor sicer, ker manjka mnogo krepkih, solnih rok. Zatorej bi se lahko mnogokrat spravilo seno, ki ni dovolj zrelo, da bi se moglo spraviti samo iz njega da se delo poprej izgotovi. Kar bi se dalo na travni pred pokvaro rešiti, to se potem v shrambi za seno po uničiti in zraven še marsikatera dragocena zaloga, ki se sicer ohranja. Nujno bodi opozorjeno na to, da nikakega pomena na pol suho krmo prenašajo in v hitro domov zapeljati, ampak da se s tem le škodo samemu sebi in splošnosti. Ako se mora vključiti spraviti seno, ki se še ne more popolnoma posušiti, se sebo tako, ki je že dalje časa pokošeno, tedaj se naj na noben način ne zamudi osoliti. Sol ne zmanjša samo nevarnosti samovnetja, ampak varuje tudi krmo pred izgubami redilnih snovi in jo ohrani okusnejšo tečnejšo. Pri zimskem krmljenju čutijo živali same sebi večjo potrebo po soli. Zatorej se tudi priporoča tudi osoliti dobro spravljeno krmo. Prihrani se s sol, ki se sicer daja po zimi. Pri tlačanju in shranjevanju sena bi naj bila živinska sol vedno pri rokah, ker potrebna, da se cela shramba sena enakomerno pres. Računi se približno na eden stot sena (po 50 kilogramov) ali otave približno 1/3 do 1/4 kilograma soli. Pačno pa bi bilo misliti, da se s soljo tudi lahko najslabša krma in da je torej treba manj skrbeti za da se krma spravi dobro. Ne sme se misliti: »Ako osoljeno, se vendar drži« ampak »hočem ga vendar soliti, akoravno bi se tudi sicer držalo«. Ker se solni košnja, bo dobro, si pravočasno priskrbiti živinske soli. (Wochenblatt der landw. Vereine na Bavorskijala)